

Θεοτοκίον Δ

Δ^σ Δι- ά-σω-σον ά- πό κιν- δύ-νων τούς δού-ου-λους σου
Θε- ο-τό- κε, ό- τι πάν-τες με- τὰ Θε- όν, είς σέ- ε
κα-τα-φεύ-γο- μεν, ως άρ-ρηκ-τον τεί-ει-χος, και
προ-στα-σί- αν.

Κάθισμα Ἦχος βαρύς

Γ^η Ἐν τῷ δει- ει- πνω τούς Μα-θη- τὰ-ας δι- α-τρέ-φων,
και τήν σκῆ-ψιν τῆς προ-δο- σί- ι-ας γι-νώ- ω- σκων, έν αὐ- τῷ
τὸν Ἰ- ού- ου-δαν δι- ή-λεγ-ξας, ά- δι- όρ-θω-τον μέν
τοῦ-τον έ-πι-στά-μεν-ος, γνω- ρί- σαι δέ πα- α-σι βου-λό-μεν-ος,
Γ^η ό- τι θέ-λων πα-ρε- δό-θης, Δ^η ἵ- να Κόσ-μον άρ-πά-α-σης
τοῦ άλ-λο- τρί- ου. Μα-κρό-ο-θυ-με δό- ξα σοι-οι-οι- οι.